

# Laboratorium XII

## Erlang – część pierwsza

4 stycznia 2022 r.

# Erlang

- ▶ Erlang = **E**ricsson **L**anguage (choć tak naprawdę nazwa została nadana na cześć A.K. Erlanga)
- ▶ Zaprojektowany z myślą o zastosowaniach współbieżnych.
- ▶ Zaprojektowany także pod kątem tworzenia rozproszonych systemów.
- ▶ Umożliwia aktualizacje kodu bez zatrzymywania aplikacji.
- ▶ W odróżnieniu od Haskell'a jest językiem dynamicznie typowanym.

(źródło: Wikipedia:Erlang (język programowania)).

# Erlang – pierwszy program

Spójrzmy na pierwszy przykład programu w Erlangu

```
-module (prog1).  
-export ([binom/2]).  
% Komentarz: funkcja obliczajaca silnie  
silnia(0) -> 1;  
silnia(N) -> N * silnia (N-1).  
  
binom(N,K) -> silnia(N)/(silnia(K) * silnia(N-K)).
```

## Pierwszy program – komentarz

- ▶ Nazwa **modułu** musi być taka sama jak nazwa pliku. W naszym przypadku zatem całość zapisujemy w pliku `prog1.erl`.
- ▶ W drugiej linii **eksportujemy funkcje** – tylko wyeksportowane funkcje dostępne są na zewnątrz. W naszym przypadku wyeksportowana zostanie jedna funkcja `binom` o dwóch argumentach.
- ▶ W liniach 4-5 definiujemy funkcję za pomocą **dopasowania do wzorca** (działa on analogicznie jak w Haskellu). Średniki oddzielają kolejne wzorce, natomiast kropka kończy definicję.
- ▶ Zauważmy, że w odróżnieniu od Haskell, **argumenty funkcji** są oznaczane dużymi literami.

- ▶ Aby wykonać powyższy program należy go zapisać (jak już o tym mówiliśmy) w pliku `prog1.erl`.
- ▶ Następnie wykonujemy polecenie `erl` w tym samym katalogu, co plik. Jeśli nie zrobimy tego, będziemy musieli przejść do tego katalogu za pomocą funkcji `cd/1`.
- ▶ Poniżej przedstawiamy schemat interakcji z Erlangiem:

```
erl
1>c(prog1).
{ok,prog1}
2>prog1:binom(20,4).
4845.0
3>prog1:binom(20,10).
184756.0
```

# Zadanie

Proszę teraz skompilować ten kod i za jego pomocą obliczyć  $\binom{20}{15}$ .  
Co się stanie, jeśli będziemy chcieli obliczyć `silnia(10)`?  
Dlaczego?

# Środowisko – podstawowe komendy

- ▶ **c(moduł).** – kompilacja modułu moduł.
- ▶ **nazwa modułu:funkcja(...).** – wywołanie funkcji.
- ▶ **pwd().** – wyświetlenie aktualnego katalogu.
- ▶ **cd(...).** – zmiana katalogu.
- ▶ **q().** – opuszczenie.

**Uwaga na kropki na końcach!**

## Zadanie 1.



# Interpunkcja

W tej części zbierzemy zasady znaków interpunkcyjnych.

- ▶ **Przecinek** – służy do oddzielania linii kodu w ramach jednego bloku.
- ▶ **Średnik** – służy do oddzielania kolejnych bloków.
- ▶ **Kropka** – służy do kończenia definicji.

# Atomy

**Atomy** to po prostu literały. Nazwy atomów piszemy (prawie <sup>a</sup>)  
zawsze z małej litery

```
-module (zeros).  
-export ([isZero/1]).  
  
isZero(0) -> yes;  
isZero(_) -> no.
```

Funkcja `isZero/1` zwraca atom `yes`, jeśli jej argument jest zerem.  
W przeciwnym wypadku zwraca atom `no`.

---

<sup>a</sup>Dla zainteresowanych: można też tego nie robić, ale wtedy nazwa atomu musi być umieszczona w apostrofach.

**Krotki** zapisujemy w nawiasach węższych – na przykład

- ▶  $\{10, 20\}$  – para liczb;
- ▶  $\{\text{"a1a"}, \text{ma}, 3, \text{psy}\}$  – czwórka złożona z łańcucha znaków, atomu, liczby całkowitej i atomu.

# Zmienne

To za dużo powiedziane. "Zmienna" raz zainicjowana nie może być już później zmieniona. Nazwy zmiennych muszą rozpoczynać się od dużej litery.

# Listy

- ▶ W odróżnieniu od Haskellu, listy mogą zawierać elementy różnych typów.
- ▶ Listy zapisujemy za pomocą nawiasów kwadratowych. Na przykład `List = ["ala", "ola", "pies", 3, koty]`.
- ▶ Dopasowanie do wzorca dla listy `List`:
  - ▶  $[A | Reszta] \rightarrow A = \text{"ala"}, Reszta = [\text{"ola"}, \text{"pies"}, 3, koty]$ .
  - ▶  $[A, B | Reszta] \rightarrow A = \text{"ala"}, B = \text{"ola"}, Reszta = [3, koty]$ .
  - ▶ itd.
- ▶ Tak jak w Haskellu, do konkatencji list używamy operatora `++`.

Zwróćmy uwagę na **duże litery** we wzorcach.

# Listy

Podamy teraz przykład obliczający iloczyn wszystkich elementów na w liście.

```
-module (list).  
-export ([product/1]).  
  
product([]) -> 1;  
product([A|Rest]) -> A * product(Rest).
```

## Zadanie 2.

# Strażnicy

Do konstrukcji **strażników** używamy słowa kluczowego **when**.  
Zobaczmy przykład:

```
-module (silnia2).  
-export ([fact/1]).  
  
fact(0) -> 1;  
fact(N) when N>0 -> N * fact(N-1).
```

Więcej o tym, czego możemy użyć w strażnikach: [Valid guard expressions](#).

**Uwaga:** W dozorcach (w szczególności) nie można stosować własnych funkcji (warunków).



# If/Then/Else

Ogólna struktura if/then/else podana jest poniżej. Zwracam uwagę na **średniki** oraz jego **brak na końcu**.

```
if warunek1->  
    kod1;  
    warunek2->  
    kod2;  
    ...  
    warunekN->  
    kodN  
end
```

# If/Then/Else

**Else** osiągamy dodając na końcu `true->....`

```
if X /=0 ->  
    kod1;  
true -> kod2;
```

Jeśli  $X \neq 0$ , to wykona się kod1; w *przeciwnym przypadku* wykona się kod2.

Zadanie 3,4,5.

# Funkcje anonimowe

Funkcje anonimowe to funkcję definiowane za pomocą słowa kluczowego **fun**. Można je również "przypisywać do zmiennych".

```
Xf=fun(X) -> X*X+1 end.
```

## Zadanie 6.